

Warszawa, 8.06.2026

**Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne
dr Justynie Piękoś-Kędzierskiej**

Podstawowe dane o recenzencie:

Prof. dr hab. Joanna Maklakiewicz
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie
[REDAKTOR]

Zlecniodawca:

Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie

Rada do Spraw Dyscypliny - Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie działając na podstawie art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. @022, poz. 574) zgodnie z uchwałą Nr 12/2026 z dnia 23 marca 2026 powołała moją osobę do roli recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne dr Justynie Piękoś-Kędzierskiej.

Podstawowe dane o habilitantce:

Doktor Justyna Piękoś-Kędzierska jest artystką o niezwykle oryginalnej drodze artystycznej, z twórczą aktywnością na wielu płaszczyznach:

wykonawstwo (fortepian, skrzypce, altówka),

kompozycja,

działania interdyscyplinarne.

Habilitantka studia pianistyczne odbyła w Robert Schumann Hochschule w Düsseldorfie

na dwóch równoległych kierunkach pianistycznych: Instrumental Pädagogik (dyplom w roku 2006) oraz Künstlerische Instrumentalusbildung (klasa prof. Wiesława Piękosia, dyplom w roku 2007).

Równocześnie, w latach 2002-2008 kontynuowała naukę gry na skrzypcach u koncertmistrza orkiestry NRW, Jurija Koscharskiego.

Następnie rozpoczęła studia podyplomowe Konzertexamen (dyplom z wyróżnieniem w roku 2011). Z autoreferatu nie jest do końca jasne czy studia podyplomowe odbyły się w zakresie gry na skrzypcach czy fortepianie, ale zakładam, że dotyczyły fortepianu, gdyż nie ma informacji o uzyskaniu dyplomu w zakresie gry na skrzypcach.

W roku 2008 doktorantka uzyskała nostryfikację dyplomów na Akademii Muzycznej w Krakowie.

18 listopada 2015 roku pani Justyna Piękoś-Kędzierska uzyskała stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Tytuł rozprawy doktorskiej: ***24 Preludia na fortepian op. 43 Krzysztofa Meyera – między tradycją i awangardą. Katalog modeli ekspresyjnych, fakturalnych i środków kompozytorskich***

dokonany na podstawie własnej interpretacji.

Promotorem doktoratu był prof. dr hab. Andrzej Pikul. Przewód doktorski przeprowadzony został w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Od października 2016 roku doktorantka rozpoczęła pracę w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie w Katedrze Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji, obecnie Perkusji i Muzyki Współczesnej, od 1. października 2024 wykłada na stanowisku adiunkta.

W roku 2009 założyła wraz z mężem z Piotrem Kędzierskim – pianistą, kompozytorem i teoretykiem muzyki – duet fortepianowy Sonami Piano Duo, który stanowi fundament jej działalności artystycznej.

Ocena Autoreferatu i działalności Habilitantki

W obszernym autoreferacie habilitantka przedstawia swoją drogę artystyczną, fascynacje i odkrycia. Robi to w sposób osobisty i powiedziałabym bardziej beletrystyczny niż naukowy.

Wymienia najważniejsze dokonania artystyczne, ale także opisuje emocje i wydarzenia istotne dla niej i dla jej rozwoju, a niekoniecznie istotne z punktu rangi osiągnięcia. Pierwszy raz recenzuję autoreferat, w którym na równi opisywane są fakty obiektywne i subiektywne. Odczuwam tu wpływy różnych światopoglądów kulturowych. Zresztą sama doktorantka podkreśla istotną rolę splotu swoich polskich i japońskich korzeni. Podkreśla także znaczenie studiów nad łaciną i greką, które pomagają jej w odczytaniu muzyki współczesnej. Mam drobne zastrzeżenia do polszczyzny autoreferatu, nie wydał mi się dopracowany od strony stylistycznej.

Teraz o meritum:

Po uzyskaniu doktoratu pani Piękoś-Kędzierska intensywnie działała na polu wykonawstwa muzyki współczesnej współpracując z wieloma kompozytorami. Wymienia Z. Bargielskiego, M. Chyrzyńskiego, P. Czapłowskiego, M. Gronowicza, M. Pawełka, J. Płonkę, W. Widłaka (habilitantka podaje tylko pierwszą literę imienia kompozytorów).

Jak pisze habilitantka znajomości te zaowocowały wspólnymi projektami artystycznymi, w tym wieloma prawykonaniami. Znalazły się wśród nich następujące pozycje (pisownia oryginalna):

Miniatury na fortepian na cztery ręce Z. Bargielskiego (Kraków, Zakopane 2018),

Tocata e fuga na dwa fortepiany W. Widłaka (Kraków, 2018), (Düsseldorf, 2017),

A ghost within na saksofon, fortepian, skrzypce, altówkę i wiolonczelę (Kraków, 2022),

Near-Far na dwa fortepiany, skrzypce, wiolonczelę i perkusję (Kraków 2023) J. Płonki,

zbiór kompozycji na cztery ręce oraz Pictograms na fortepian i trzech pianistów P. Kędzierskiego (Barcelona, 2023),

Extinct na dwa flety i fortepian M. Pawełka (Kraków, 2024).

Pani Justyna Piękoś-Kędzierska występowała na wielu prestiżowych festiwalach muzyki współczesnej i dokonała rejestracji wielu nowych utworów. Wymienia studyjne rejestracje dźwiękowe poświęcone polskiej muzyce współczesnej, krótko opisując ich zawartość:

MOSAIC (AM019, 2018).

Na płycie znajdują się kompozycje na cztery ręce oraz na dwa fortepiany (M. Chyrzyńskiego, M. Gronowicza, P. Kędzierskiego, J. Płonki, A. Walacińskiego, W. Widłaka), nagrane w duecie fortepianowym.

Near-Far (DUX, 2022). Płyta obejmuje kompozycje twórców polskich na różne obsady kameralne (J. Płonki, T. Sobańca, P. Kędzierskiego, W. Widłaka, M. Bienia, M. Pawełka).

MOSAIC 2 (SPMK 67, 2025). Płyta ta jest osiągnięciem zgłoszonym w postępowaniu habilitacyjnym.

Nagranie kompozycji Vienna G'schichten für zwei Klaviere (1981) Z. Bargielskiego (AMKP, 2017).

Rejestracja kompozycji Intrada z Tryptyku na fortepian na cztery ręce P. Kędzierskiego (PWM, 2019, publikacja Grajmy więcej na cztery ręce).

Pola swojej działalności habilitantka wymienia w następujący sposób:

Wspomniana już działalność artystyczna, działalność dydaktyczna, działalność naukowa.

Działalność artystyczna jest bardzo dobrze udokumentowana, zawiera programy koncertów o zróżnicowanym repertuarze, z naciskiem na recitale duetu Sonami Piano Duo. Koncerty odbywały się w Polsce i zagranicą, w prestiżowych salach lub miejscach historycznych.

W działalności dydaktycznej habilitantka działa szeroko prowadząc następujące przedmioty:

Praktyka wykonawcza muzyki współczesnej (w języku polskim, angielskim, japońskim i niemieckim), Fortepian obowiązkowy, a także w szkołach muzycznych I i II stopnia w Krakowie:

Fortepian główny, Zespoły kameralne, Fortepian obowiązkowy, Czytanie a vista, Nauka akompaniamentu.

W zakresie działalności naukowej habilitantka kilkakrotnie wygłaszała referat pt. *Związki matematyki i muzyki na przykładzie 24 Preludiów na fortepian op. 43 Krzysztofa Meyera* na międzynarodowych konferencjach w Poznaniu, Krakowie oraz Tallinie. Jest też stałym autorem kwartalnika Notatnik Pianistyczny (Stowarzyszenie Polskich muzyków Kameralistów).

Do działalności naukowej dr Justyna Piękoś-Kędzierska zalicza także projekty, które współtworzy od strony organizacyjnej i merytorycznej, takie jak Festiwal Rezonanse, Festiwal Krakowski Salon Muzyczny.

Była także członkiem jury w konkursach pianistycznych i kameralnych Szkolnego Konkursu Czytania Nut a vista (2019); I Ogólnopolskiego Konkursu Duetów Fortepianowych Quattro Mani (2023); III Konkursu Pianistycznego POSM II st. im. F. Chopina w Krakowie (2023); II Ogólnopolskiego Konkursu Duetów Fortepianowych Quattro Mani (2024).

Jest członkiem Senatu Akademii Muzycznej w Krakowie oraz członkiem Komisji Dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich.

W mojej ocenie autoreferat wyczerpująco przedstawia drogę życiową i artystyczną habilitantki oraz jej dokonania. Działalność artystyczna jest obszerna i zróżnicowana, dobrze udokumentowana i zawierające wymagające pozycje repertuarowe.

Część poświęcona przedstawieniu dzieła artystycznego jest interesująca, przedstawia osobiste przemyślenia i twórcze cele habilitantki, a dołączony tekst bookletu autorstwa Sonami Piano Duo dopełnia przedstawiony temat.

Autoreferat przyjmuję.

Ocena dzieła artystycznego

Dziełem głównym wskazanym przez Habilitantkę Justynę Piękoś-Kędzierską w postępowaniu habilitacyjnym jest płyta **Mosaic 2** wydana w roku 2025 przez Stowarzyszenie Polskich Muzyków Kameralistów (SPMK 67, 2025).

Na płycie znalazły się następujące kompozycje:

Karatashi no Hana na fortepian (2022) Marcela Chyrzyńskiego,

Qualia na dwa fortepiany (2023) Dawida Grendy,

Light from Darkness na dwa fortepiany (2023) Philipa Czaplowskiego,

Pictograms na trzech pianistów przy jednym fortepianie (2023) Piotra Kędzierskiego,

Concertino na kotły, perkusję i fortepian na cztery ręce (1980) Andrzeja Panufnika.

Oprócz habilitantki i jej stałego duetu z pianistą Piotrem Kędzierskim (Sonami Piano Duo) w nagraniach udział wzięli:

dr. hab. Maciej Hałoń (kotły, w kompozycji Andrzeja Panufnika),

dr. hab. Piotr Różański, prof. AMKP (fortepian, w kompozycji Piotra Kędzierskiego)

prof. dr. hab. Tomasz Sobaniec (instrumenty perkusyjne, w kompozycji Andrzeja Panufnika).

Rejestracja dźwiękowa została dokonana w dniach od 28-30 lipca 2025 w Sali Koncertowej Akademii Muzycznej w Krakowie.

Habilitantka jest pianistką o dużych umiejętnościach, zarówno w warstwie panowania nad instrumentem pod względem artykulacji i dynamiki, jak również narracji i kolorystyki. Język muzyczny jest dla niej zrozumiały i bliski, zarówno w wersji 'klasycznej', jak i w wykorzystaniu rozszerzonych technik gry. Czytelne jest emocjonalne zaangażowanie, budowanie kulminacji i dramaturgii oraz duże doświadczenie w wykonawstwie muzyki nowej. Gra jest nasycona dynamizmem, co sprawia, że utwory są interesujące dla słuchacza.

Zarówno utwór solowy, kompozycje na dwa fortepiany i większe zespoły kameralne są wykonane perfekcyjnie. Na osobną pochwałę zasługuje znakomite zgranie duetu Sonami Piano Duo i współpraca kameralna pod względem brzmienia i artykulacji. Duet fortepianowy to niełatwa formacja, jednakże Habilitantka, jak i pianista Piotr Kędziński (nie oceniany w ramach postępowania) tworzą spójną artystyczną jedność. Bardzo wysoko oceniam profesjonalizm tego zespołu i umiejętność budowania wspólnej wizji artystycznej.

Podoba mi się także przedstawiona estetyka, wykorzystanie piękna brzmienia instrumentu i generalnie dbałość o urodę dźwięku. Nie ma monotonii brzmieniowej, wszystkie współbrzmienia są dosłuchane i osobiste, jest przestrzeń i linearność, a pojedyncze motywy są podporządkowane długiej linii narracyjnej.

Ciekawą formację kameralną stworzył utwór Piotra Kędzińskiego Pictogramy na 3 pianistów przy jednym fortepianie. Tu także, jak i w poprzednich utworach słyszalna jest wysoka jakość wykonawstwa, dbałość o przejrzystość i współpracę między pianistami.

Concertino Andrzeja Panufnika zamykające płytę to utwór na kotły, perkusję i orkiestrę smyczkową w wersji na kotły, perkusję i fortepian na cztery ręce. Habilitantka podaje w booklecie do płyty, że zespół został poszerzony do dwóch fortepianów szeroko rozmieszczonych na scenie dla zwiększenia przestrzenności brzmienia. Ten ciekawy zabieg sprawdził się, moim zdaniem, tworząc pożądaną przestrzeń akustyczną. Tu fortepiany znakomicie uzupełniają brzmienia i współgrają z instrumentami perkusyjnymi. Spójna jest artykulacja oraz dynamika. Pulsacja timpani jest idealnie odbierana i kontynuowana przez pianistów.

Reasumując: cały projekt uważam za poważny, cenny i bardzo dobrze przygotowany.

Odczuwam doświadczenie i zamiłowanie do wykonawstwa muzyki współczesnej oraz wieloletnie artystyczne zgranie duetu fortepianowego. Od strony wykonawczej i realizacyjnej nagranie jest perfekcyjne, pianistka habilitantki jest bogata i zróżnicowana, a interpretacje plastyczne i nasycone emocjami. Habilitantka jako współtwórczyni duetu fortepianowego wykonującego kompozycje muzyki współczesnej tworzy nową jakość i wnosi wkład w rozwój dyscypliny.

Dzieło przyjmuję z satysfakcją.

Konkluzja

Pani Justyna Piękoś-Kędziarska należy do grona oryginalnych i wyróżniających się pianistów. Posiada różnorodny repertuar, zarówno solowy, jak i kameralny, a jej działalność artystyczna jest nowatorska. Czytelny jest artystyczny rys osobisty: pogłębianie znajomości repertuaru muzyki współczesnej i jej wykonawstwo, szczególnie w duecie fortepianowym. Habilitantka wykazuje się aktywnością w dążeniu do tworzenia nowych projektów oraz rozwijania swoich artystycznych pasji osiągając jednocześnie sukcesy na wielu innych polach. Płyta *Mozaik 2* wskazana jako dzieło główne w postępowaniu habilitacyjnym jest niewątpliwie cenną pozycją na rynku fonograficznym i stanowi istotny wkład w rozwój i promocję muzyki współczesnej oraz promocji formacji duetu fortepianowego. Niniejszym stwierdzam, że habilitantka spełnia wymogi Ustawy.

Prof. dr hab. Joanna Maklakiewicz